

- 3) Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP zostaje obciążone kosztami poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Bruichladdich Distillery Co. Ltd w obydwu instancjach.
- 4) Republika Portugalska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kamarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Szwecja) Mohammad Khir Amayry/Migrationsverket

(Sprawa C-60/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 28 — Zatrzymanie osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej dla celów przekazania jej do odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Termin na przeprowadzenie przekazania — Maksymalny okres zatrzymania — Obliczanie — Zaakceptowanie wniosku o przejęcie przed zatrzymaniem — Zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu)

(2017/C 382/17)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsö

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohammad Khir Amayry

Strona pozwana: Migrationsverket

Sentencja

- 1) Artykuł 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że:
 - artykuł ten nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, że w sytuacji gdy okres zatrzymania wnioskodawcy ubiegającego się o ochronę międzynarodową rozpoczyna się dopiero po zaakceptowaniu wniosku o przejęcie przez państwo członkowskie, do którego ów wniosek skierowano, zatrzymanie tej osoby może trwać maksymalnie dwa miesiące, pod warunkiem, po pierwsze, że okres zatrzymania nie przekracza czasu potrzebnego na przeprowadzenie przekazania, ocenianego z uwzględnieniem szczególnych wymogów tego postępowania w każdym konkretnym przypadku, oraz po drugie, że w danym wypadku okres ten nie może być dłuższy niż sześć tygodni, licząc do chwili ustania skutku zawieszającego odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie; oraz
 - stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które pozwala w takiej sytuacji na przedłużenie okresu zatrzymania do trzech lub dwunastu miesięcy, w trakcie których przekazanie mogło być skutecznie przeprowadzone.
- 2) Wykładni art. 28 ust. 3 rozporządzenia nr 604/2013 należy dokonywać w ten sposób, że sześciotygodniowy termin liczony od chwili ustania – na mocy tego przepisu – skutku zawieszającego odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie, nie podlega skróceniu o liczbę dni, przez które zainteresowana osoba była już zatrzymana po zaakceptowaniu wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie przez państwo, do którego ów wniosek skierowano.

- 3) Wykładni art. 28 ust. 3 rozporządzenia nr 604/2013 należy dokonywać w ten sposób, że sześciotygodniowy termin liczony od chwili ustania – na mocy tego przepisu – skutku zawieszającego odwołania lub wniosku o ponowne rozpoznanie, stosuje się również wówczas, gdy zainteresowana osoba nie złożyła wniosku o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu.

(¹) Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Udine – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Giorgiowi Fidenatowi, Leandrowi Tabodze, Lucianowi Tabodze

(Sprawa C-111/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Genetycznie zmodyfikowana żywność i pasza — Środki nadzwyczajne — Krajowy środek zakazujący uprawy genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 810 — Utrzymanie lub odnowienie środka — Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 — Artykuł 34 — Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 — Artykuły 53 i 54 — Warunki stosowania — Zasada ostrożności]

(2017/C 382/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Udine

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

Sentencja

- 1) Artykuł 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy w związku z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, należy interpretować w ten sposób, że Komisja nie jest zobowiązana do podjęcia środków nadzwyczajnych w rozumieniu tego ostatniego artykułu, w sytuacji gdy państwo członkowskie poinformuje ją oficjalnie, zgodnie z art. 54 ust. 1 tego ostatniego rozporządzenia, o potrzebie podjęcia takich środków, jeżeli nie jest oczywiste, że produkt zatwierdzony przez rozporządzenie nr 1829/2003 lub zgodnie z nim najprawdopodobniej niesie ze sobą istotne ryzyko dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt lub środowiska.
- 2) Artykuł 34 rozporządzenia nr 1829/2003 w związku z art. 54 rozporządzenia nr 178/2002 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może, po oficjalnym poinformowaniu Komisji Europejskiej o potrzebie skorzystania ze środków nadzwyczajnych i jeżeli Komisja nie podjęła żadnego środka zgodnie z art. 53 rozporządzenia nr 178/2002, z jednej strony podjąć takie środki na poziomie krajowym, a z drugiej strony utrzymać je lub odnowić, dopóki Komisja nie przyjmie zgodnie z art. 54 ust. 2 tego ostatniego rozporządzenia decyzji o ich przedłużeniu, zmianie lub uchyleniu.
- 3) Artykuł 34 rozporządzenia nr 1829/2003 w związku z zasadą ostrożności ustanowioną w art. 7 rozporządzenia nr 178/2002 należy interpretować w ten sposób, że nie przyznaje on państwom członkowskim możliwości podjęcia zgodnie z art. 54 rozporządzenia nr 178/2002 tymczasowych środków nadzwyczajnych tylko na podstawie tej zasady, bez spełnienia przesłanek materialnych przewidzianych w art. 34 rozporządzenia nr 1829/2003.

(¹) Dz.U. C 191 z 30.5.2016.